

REDACTIUNEA,
Administrația și Tipografia.
BRĂSOV, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefrancate nu
se primesc. Manuscriptele
nu se retrimit.
INSERATE se primesc la AD-
MINISTRAȚIUNEA în Brașov și la
următorile Birouri de anunțuri:
In Viena: M. Dukas Nachf.
Max. Augenthaler & Emerich Lechner.
Heinrich Schalek. Rudolf Mosse.
A. Oppelke Nachf. Anton Oppelk.
In Budapesta: A. V. Goldber-
ger, Ekelstein Bernat. In Ham-
burg: Maroldt & Liebmann.
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
rie garmond pe o coloană 6 cr.
și 30 cr. timbru pentru o pu-
blicare. — Publicări mai dese
după tarife și învoială.
RECLAME pe pagina a 3.a o
serie 10 cr. séu 30 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL III.

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 48 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumă la toate ofi-
cele postale din țară și din
afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
Administrația, Piața mare,
Târgul Inului Nr. 30, etajul
I.: Pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei
luni 3 fl. — Un exemplar 5 cr.
v. a. séu 15 bani. — Atât abo-
namentele cât și inserțiunile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 134.

Brașov, Vineri 19 Iunie (1 Iulie).

1898.

Politica de căpătuire.

Au și șovinistii unguri câte-
odată momente lucide, în cari gră-
esc adevăruri surprinzătoare chiar și
în apăsările raporturilor lor față
de națiunile nemaghiare din țară.

Astfel de momente lucide a
avut și organul conservatorilor ma-
ghiarî „Hazánk“, când în numărul
său dela 24 Iunie, — vorbind de
faimosul Jeszenszky, șeful secțiunii
naționalităților pe lângă cancelaria
ministrului-președinte Banffy — vine
și spune, că această „adeverată crea-
tură a lui Banffy“ a ajuns în mi-
nisteriu numai prin o apucătură per-
fidă în contra Românilor, numai în
virtutea meritelor, ce și-le-a câștigat
prin aceea, că „a făcut tot posibilul,
ca raporturile între cele două națiuni
(Român și Maghiari) să devină cât se
pote de nesuferite“.

Acosta e o mărturisire surprin-
dătoare din partea foii unguresci. Ba
mai scie spune încă și aceea, cum
Jeszenszky a scuit să exploateze
„starea tristă dinăuntru în folosul
guvernului și a abate atențiunea pu-
blică dela plângerile ridicate de opo-
sițiă“ prin aceea, că „a pus înaintea
țerei drept cihă un dușman grozav,
pe Români, cari voesc să înghită
Ardealul; Liga, formată cu bani
muscălesci și stând Dumneșeu mai
scie în ce slujbă; conspirațiunii în
contra ideii de stat maghiar, ale
căror despărțăminte singuraticile le
formeză casele preoților și învăță-
torilor români cari cântă cântece
naționale“ etc. Prin toate acestea,
dize în fine „Hazánk“, „mulțime de
popi vinovați și nevinovați aujunseră
în temniță, ér Alexandru Jeszenszky
— în ministeriul lui Banffy“.

Ei bine, decă foia ungurescă e
atât de conșcie de perfidia patrioți-
lor cu patentă, cari sciu să-și facă
viitor numai pe socotela Nemaghia-

rilor și în special prin inveninarea
raporturilor între Români și Maghiari,
atunci pentru ce nu și-a căscat gura
până acum? Pentru ce a suflat și ea
în aceeași trimbiță cu colegii săi
dela celelalte foi unguresci, când
aceștia ridicau pe Jeszensky în slavă
pentru calumniile și bănuelile infame,
cu cari Jeszensky debutase în acel
timp contra Românilor?

Căți alții nu sunt încă și mai
și decăt Jeszenszky, cari și-au făcut
și-și fac viitor numai și numai prin
denunțarea și calumnierea Români-
lor. Nu se află însă cu toate acestea
măcar unul între Maghiari și orga-
nele lor de publicitate, care să cu-
teze a lua pozițiă față cu aceste
perfidе apucături, ci întot-deuna au-
torii bănuelilor și calumniilor insce-
nate în contra Românilor se bucură
de cea mai mare trecere înaintea
Ungurilor și a foilor lor, cari îi în-
nalță și presentă ca modele de pa-
triotism.

Orî cât adevăr se cuprinde în
constatăriile de mai sus ale organu-
lui szaparyst, e sigur, că nici de
astă-dată n'au fost făcute cu vre-un
alt scop, decăt numai pentru de a-și
lăuri din această delicată cestiune a
raporturilor cu naționalitățile o armă
de partid contra guvernului. Decă
mâne se va ivi vre-un alt specu-
lant de interese, care să ridice acu-
sațiunii contra guvernului, pentru că
nu e destul de „energic“ față cu
Români, „Hazánk“ nu va întârșia
un moment de a-i da ascultare și
de a-l secunda împreună cu cele-
lalte foi unguresci.

Așa se face astăzi „politica“ în
statul ungar. Cei ce sciu să se dis-
tingă prin șicanarea și persecutarea
noastră; cei ce sciu să iscodescă mai
multe suspiciuni, calumnii și in-
sulte la adresa Românilor și a ce-
lorlalte popore nemaghiare din pa-
triă, acelora li-se dă epitetul de mai

marî patrioți și al acelora este vii-
torul. Cu ei se umplu funcțiunile
publice în cele mai multe casuri și
puțin împoartă caracterul și capabi-
litatea.

Nu-i nici o mirare, decă în astfel
de împrejurări dîlnic se dă de urma
atâtor defraudări, furturi și înșelă-
torii, sevirișite chiar din partea ace-
lora, cari treceau de mai mari pa-
trioți în ochii Ungurilor și cari toc-
mai în virtutea presupusului lor
patriotism au ajuns să pună mâna
pe posturile de încredere, de cari au
abusat.

E politica de căpătuire a șarla-
tanilor, care a început să predomine
ađi în statul ungar. Ródele acestei
politice se manifestă în stările de
decadență și imoralitate, ce se arată
ađi în societatea ungurescă de sus
până jos și pe cari atât de des le
constată însé-și foile maghiare. Va
veni un timp, când vor recunoșce
și Ungurii, că réu au lucrat cum au
lucrat, dér atunci póte va fi prea
târșiu.

Situațiia în Austria.

După amânarea ședințelor par-
lamentului austriac, amânare, care
la timpul său a produs senzațiă în
tote părțile, contele Thun își încercă
norocul în altă parte. El simțindu-se
tare în convingerea, că este cel mai
agreat om al corónei, și-a luat uria-
șă problemă de a împăca pe Nemți
cu Cehii, două popore, care nu e
nevoie să mai dovedim cât de in-
dușmănite sunt între sine și ce abis
colossal se află între principiile și
tendențele lor politice. Spre scopul
acestei împăcări, contele Thun a
proiectat o conferență mixtă din
bărbați fruntași germani și cehi, care
ar avé de scop o înțelegere asupra
cestiunei limbei.

După scenele turbulente, ce se
petrecuseră în parlamentul din Viena
și după amânarea atât de fără veste
a parlamentului, problema contelui
Thun părea o imposibilitate și din
diferite părți ea era considerată ca
un eflux al unui optimism exagerat.
Dér ce nu face paciența și stăruința?
Cu toate că contele Thun părea la
început ridicul cu încercarea sa
de împăciuire, totuși i-a succes să
ducă lucrul până acolo, încât atât
din partea Germanilor, cât și din
partea Cehilor să se alegă bărbați
de încredere, cari în conferențele
din cestiune să reprezente vederile
și principiile conaționalilor lor. Clu-
bul Cehilor — după cum am amintit
— a ales ca delegați pe națio-
naliștii cei mai neînfrânți: Gregr,
Herold, Kramarz, Berzozad, Engel, Pa-
cak și Stransky.

Alegerea acestor delegați cehi
nu prea este favorabilă intențiuni-
lor contelui Thun. Decă vom avé
în vedere, că atât Nemții, cât și
Cehii stau neclintiți pe lângă pre-
tensiunile lor — atunci nu credem,
ca încercarea cu conferențele de îm-
păcare să aibă vr'un rezultat. Prima
conferență a conchiămat o contele
Thun pe ziua de ieri, după ce a
avut lungi consultări cu conducé-
torii partidelor din parlament.

Pe când se urmésză cu stăru-
ință din partea guvernului arangea-
rea cestiunei mult abordate a îndreptării
lîmbilor în Austria, pe
atunci începe a funcționa § 14 din
legăa fundamentală a statului adușă
la 21 Decémvre 1867. Foia oficială
„Wiener Zeitung“ publică un ordin
al guvernului privitor la încassarea
dărilor și a sarcinelor publice, pre-
cum și cu privire la acoperirea bud-
getului începénd cu 1 Iulie până la
31 Decémvre a. c. Tot-odată se dă
imputernicire ministrului de finanțe,
ca cu observarea articolului de legé

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Un episod din 1848.

De
Iacșie Porumbescu *).

Am cugetat de multe-ori, că, decă
sórtea m'a purtat pe mine, un fiu de țe-
rac, pe nisce căi deosebite și m'a făcut să
esperiez multe accidente însemnate: apoi
póte este acesta ereditar, căci și fiul meu
repausat s'a aflat în asemeni situațiunii de-
sebite. În copilăria mea am fost isteț, căci
auđiam, că așa vorbesc de mine călugării
dela mănăstirea Putna, unde mă luase egu-
menul de-acolo la vârsta mea de 5 ani, ca

*) Am amintit, că d-l Leonida Bodnărescu a
tipărit în editura proprie Partea I. din scrierile
lui Iacșie Porumbescu, poesiă și prosă, într'un vo-
lum de 193 pagine, octav mare. Publicațiia acesta
are din punct de vedere literar valóre incontest-
tabilă. Ea ne face cunoscuți cu una dintre figurile
marcante ale fraților noștri bucovineni, a cărui
întrégă viață a fost o luptă neîncetată după înain-
tarea și mărirea neamului românesc din această
parte a pământului locuit de Români. Drept spec-
cimen, reproducem episodul acesta din 1848.

— Red.

să mă învețe carte, aveam talentul la cân-
tare și cu șapte ani am cântat în biserica
mănăstirii Putna un „Axion“ pe psaltichie
atât de bine, că boerul Roznovan cel bē-
trân, care venise la Putna să se închine la
mormântul lui Ștefan Vodă, auđend cănta-
rea mea a unui băiat, imi dete șese gal-
beni. Ciprian asemenea era isteț și avea
talent musical, cântând și din gură fórte
bine. În cor avea tonul „secund“. Și el era,
cum eram eu de tiner, vesel și glumeț, în-
cât în societăți toți stăteau la gura lui.
Pătit-am apoi multe bune și rele, până și
închis am fost, odată 6 săptămâni la L., ér
altă dată 24 de ore în Cernăuți cu neui-
tăverul nostru A. H... care a murit la
Neapole. Ambele dăți sub titula de deliecte
politice. Așa și bietul Ciprian, sub pretext,
că ca președinte al societății „Arborósa“
ar fi stat în legătură secretă cu iubilanții
centinari ai dacapitatului Domn Ghica din
Iași. Eșind el apoi din temniță, a adus cu
sine germentul morții. Dér să vin la episod.

La anul 48 eram în anul al doilea de
teologiă și câte-va scrieri în versuri și
prosă, între cari și cântecul lui Ianou:

„Auđiți acolo, un buciun răsună,
Șbórá, trece codri, deluri și câmpii,

Er colo pe Murăș un voinic ce-adună
Cete de voinici, ai Transilvâniei fii“ etc.,
imi câștigară atențiunea Grachilor noștri
Hurmuzachii și ei mă luară la sine și imi
deteră secretariatul gazetei lor pe atunci
înființate „Bucovina“. Observ, că pe atunci
românește mai că nu scria nimeni la noi.
Veniră la Cernăuți tinerii moldoveni, elita
inteligenței june de-acolo, ca fugari séu
surguniți de despotul Mihalache Studza. —
Toți acești tineri, dintre cari, afară de Co-
gálniceanu, Alexandri și G. Sion, nu sciu,
cari vor mai fi aflându-se în viață, făcură
prima vizită în casa Hurmuzacheștilor și
numai decăt fuseră invitați a primi ospita-
litatea lor, parte în casele lor din Cer-
năuți, parte în cele dela moșia Cernaucă.
Se înțelege, că cei cu avere, ca frații Alec-
sandri și Casimirești, Costache Negri, Ralet,
principele Moruzi, Cogálniceanu și încă
vre-o căți-va, declinară mulțămind pentru
binevoitórea invitare, dér alții mai séraci,
între cari și un oficer, o acceptară. Așa
fuciu eu, băiat de 23 ani, cunoscință des-
tul de intimă cu toți bieții emigrați. Ma-
rele bărbat Costache Negri, cu nobilul séu
caracter mă lua cu sine la toate primblările
sale. O, ce vorbe auđiam din gura lui! În

anul 1872 imi mai scrie încă o epistolă —
ultima în viața sa — dela moșia sa Târgul-
Oena lângă Aiud. Într'o séră cam târșiu
vine la mine și-l cunoscuți, că-i agitat de
ceva. „Domnule“, imi dize el, „abia trecut
peste pragul cabinetului meu, — era în
Iunie 1848 — acum e acum! Ești de aici,
din Bucovina, d-ta poți deci să faci un
mare serviciu unei cauze așiderea marî“.
— Se uită apoi lung la mine, ca și când
i-s'ar fi oprit respiratul, ér sufletul séu
parcă imprima pe față-i o mare erecțiune
internă; după o paușă, dându-și lungile și
undulósele plete înapoi pe umeri și pând
a-se invioșă continuă: „Și d-ta, sper, că
vei face acel serviciu, una că ești Român
și alta că ești cleric, și e vorba de scă-
parea unui bărbat de tagma d-tale“.

Auđend aceste cuvinte, se înțelege, că
mă apucă și curiositatea și neliniștea. „Dér
mai întâit de toate“ — continuă Negri —
spune-mi, nu scii d-ta în ce parte a ho-
tarălor Bucovinei despre Moldova e cer-
dacul cu Nr. 75“? — „Nu, răspunsei eu,
dér póte că aflu încă ađi, ori de nu, mâne
dimință. — „Fii bun caută să ađi“, imi
dize el, „și apoi îți voiú mai spune cele
ce avem să facem. De ađi ađi, eu aștept

10 din 1868, s'ncasaze prealabil cele 20 milioane necesare pentru acoperirea cheltuielilor. Cu alte cuvinte provisorul bugetului se prelungește pe-un an întreg, un cas acesta, care nu s'a mai pomenit dela suspendarea patentei lui *Belcredi* încôce. Din amintita ordonanță apare d'ér evident, că guvernul austriac este și legislator și executor în același timp — lucru, care numai într'atât se deosebesce de un perfect absolutism, întru cât se face cu provocare la §. 14 din legea fundamentală a statului.

Astfel stau lucrurile în Austria propriu d'isă, pe când într'una din provinciile ostice ale ei, în Galiția, poporul ajuns la extremă miserie s'a r'esculat contra Jidanilor. Situația în Galiția a ajuns la un grad de încordare atât de mare, încât guvernul a trebuit să recurgă la ultimul remediu: publicarea *statarului* în câte-va districte b'antuite de turburători. Jidanii sunt cuprinși de teróre, casele lor au fost b'atute cu pietri și devastate, ca într'o adev'rată r'escólă, și din orășelul *Sandec* ei s'au refugiat pe la *Lemberg* o parte, ér altă parte a luat drumul c'atră Palestina — Ungaria, unde autoritățile unguresci nu-i împiedecă de a veni și a-se așeza statornic, bine știind, că pe acesta cale se va mai îmuliți în cur'end „nația alcătuitóre de stat“ încă cu câte-va dec'i și sute de mii de suflete.

În astfel de împrejurări om mare se va dovedi contele *Thun*, decă în urma celor ce s'au petrecut la Praga și Cracovia și a celor ce se p'etrec în Galiția, va birui pe t'otă linia cu norii grei ce se ridică din t'ote părțile asupra imperiului cu a c'arui conducere l'a îns'arcinat cel mai înalt factor.

Serbările dela Sibiu și Reșinari.

Delegații, cari au fost trimiși din partea diferitelor reuniuni și corporațiuni române din orașul nostru pentru de-a asista la serbările arangiate în Sibiu și Reșinar în memoria neuitatului arhieru *Andrei* baron de Șaguna, s'au reîntors f'orte înc'ar'at'i de succesul serbărilor și de modul demn și impun'et'or, în care au decurs ele.

S'au adunat din acest incident la Sibiu lume rom'ânescă multă și al'ésă, cum de mult nu s'a mai v'edut. Rom'ânii din t'ote unghiurile Ardealului, B'ănatului și Țerei ungueresci erau reprezentați.

Inceputul serbărilor s'a făcut cu p'ărăstasul, ce s'a oficiat Duminecă, după S. liturgică, în biserica din Sibiu-cetate. La parastas a pontificat Escelența Sa p'rintele

arhieriscop și metropolit *Miron Romanul*, asistat de șese protopresbiteri și doi diaconi. Cântările, până la „condac“, le-a executat cu un splendid succes reuniunea rom'ână de muzică din Sibiu sub conducerea d-lui G. Dima, ér dela condac până la fine, de-asemena cu frumos succes a cântat corul funebral seminarial sub conducerea d-lui prof. D. Cunțan. Predica ocașională a rostit'o d-l protop. Ioan Papiu.

S'era a urmat ședința festivă a societății de lectură „*Andrei Șaguna*“. Succesul acestei ședințe a făcut în adev'ér, onóre tinerimei dela seminarul arhierescan. Punctul calmant l'a atins discursul comemorativ al teologului de anul al trei-lea, d-l Lazar *Tritean*. A fost un discurs serios și bine studiat, care de întreg publicul present din Sibiu și dinafară a fost ascultat cu multă plăcere. S'au executat cu admirabilă corectitate și douș p'iese din partea corului seminarial sub conducerea d lui G. Dima, anume: „*Rugăciune*“, comp. de D. Cunțan, și „*Psalmul CXXXIII*“ de *Mandyczewski*. La intrarea în seminar se afla un transparent frumos cu portretul lui Șaguna și câte-va versuri comemorative. Sala de-asemena era frumos împodobită, av'end în frunte portretul fericitului arhieru.

Partea cea mai solemnă a serbărilor a format'o îns' „*actul festiv*“, ce a fost arangiat Lun'i după am'ed'i la 5 ore din partea societății rom'âne din Sibiu. La acest act a luat parte și P. S. Sa p'rintele episcop Nicolae *Popca* dela Caransebeș, mai mulți dignitari bisericesci dela Arad și Caransebeș, num'eroși preoți și protopopi din dep'artări mari, afară de mulțimea din localitate și împrejurime.

După o frumoșă cântare din partea corului, urmă un discurs festiv rostit din partea d-lui *Dr. D. P. Barcianu*. A fost un discurs classic, care a emoționat ad'nc pe t'oi cei de față, l'ăsându-le impresiuni durabile. Metropolitul însu-și a gr'ăbit să felicite mai întâi pe vorbitor strîng'endu-i mâna, ér după ce d-l *Barcianu* a s'ărutat mâna Metropolitului, Escelența Sa l'a s'ărutat pe frunte. Ac'estă distincțiune a produs emoțiune în public, unii au început să aplaudeze.

Mart'i a urmat excursiunea la Reșinar. Cortegiul a plecat din Sibiu pe la órele 10. Intre cei ce făceau parte din cortegiu erau t'oi trei arhierii bisericei rom'âne gr. or., apoi d-nii *Alexandru*, *Eugen* și *Zeno Mocsonyi*, num'eroșe deputațiuni și delegați din t'ote părțile. Conductul a fost întâmpinat la intrarea în comună de un banderiu de c'ălăreți și binevenat de primarul comunei, d-l *Dancăș*. Arhierii au îmbr'ecat odăjdiile sacre, ér preoții din comună și împrejurime, îmbr'ecați în odăjdii, au întâmpinat pe arhierii sub baldachin. Ajunși la biserica, s'a oficiat parastasul cu multă ceremonie și solemnitate și s'a binecuv'entat

morm'entul fericitului Șaguna. Catafalcul aș'ezat în biserica era împodobit cu num'eroșe cunun'i, între cari 4 din partea delegaților brașoveni. Vorbirea a ținut'o P. S. Sa p'rintele episcop al Aradului, *Ioan Meșianu*, fiind-că d-l asesor consistorial *Z. Boiu*, în urma unei indispoziții, a fost împedecat de-a vorbi.

După parastas a urmat masă comună în cele patru sale ale școlii rom'âne de-acolo. Mai ales în sala, unde se aflau arhierii și membrii mai distinși din cler și mireni, s'au rostit num'eroșe toaste. Cu deosebire remarcabil a fost un toast rostit de d-l *Dr. Alesandru Mocsonyi*, care asupra tuturor a produs mare efect. D-lui *Dr. A. Mocsonyi* i-a r'espuns în termin' aleși Escelența Sa Metropolitul, închin'and pentru familia *Mocsonyi* și neuit'and nici de tinera odraslă a acestei familii, studentul gimnast *Antoniu Mocsonyi*, care încă era de față.

Acest t'iner inteligent și mult promițet'or, fiu al d-lui *Zeno Mocsonyi*, spre cea mai plăcută surprindere a publicului a luat cuv'entul pentru a mulțami Escelenței Sale, că și-a adus aminte și de d'ensul. A mulțamit în cuvinte admirabile, declar'and între altele, că se va sili întotd'una să fiă un vrednic urmaș al moșilor și p'arintilor săi. Cuvintele tinerului *Toni* au fost salutate cu adev'erat entuziasm de t'oi mesenii.

Așa descriu delegații re'ntorși dela Sibiu frumoșele serbări aranjate în memoria lui Șaguna. Am'ănunte sper'ăm a puté aduce în num'érul de Duminecă.

Revistă externă.

Noul cabinet frances s'a constituit alalt'eri definitiv sub presidenția lui *Brisson*. Președintele republicei a subscris deja decretul de numire. Cabinetul e constituit din *elemente curat radicale*; republicanii moderat'i n'au în el nici un reprezentant. Etă lista cabinetului: *Brisson* președinte și interne, *Delcasse* esterne, *Bourgeois* instrucție publică, *Cavaignac* r'ésboiă, *Lucroy* marină, *Peytral* finanțe, *Sarrien* justiție, *Viger* agricultură, *Tronillot* colonii, *Maronjouis* comerț, *Pilaye* lucrări publice, *Vallé* și *Mongeot* secretari. Programul guvernului *Brisson* a fost desfășurat în consiliul ținut alalt'eri la locuința lui *Brisson*. El prevede am'ănarea de-ocamdată a cestiunei privitor la revisuirea constituției, va restabili taxele vamale pe cereale etc.

Balotagiile din Germania sunt cunoscute acum în rezultatul lor. Au mai primit mandate: 19 conservativi, 10 partida imperiului, 23 centru, 5 partida reformei, 39 liberali naționali, 11 liberali uniți, 29 liberali de partida populară, 8 partida populară germană, 3 alianța proprietarilor agrari, 24 social-democrați, 1 Polon, 8 Welși și 6 afară de partide.

R'ésboiul ispano-american. În urma debarcării avant-gardei armatei generalului *Shafter*, comandată de generalul *Lawton*, Spaniolii oper'ază o concentrațiune înd'érét spre *Santiago*, unde sprijiniți de tunurile vaselor amiralului *Cervera* și în afară de atingerea focurilor escadreii amiralului *Sampson*, care continuă a cur'ăți c'oste, ei conțéză a puté opune o rezistență eficace armatei americane. Ac'esta continuă operațiunile de debarcare a tunurilor de asediu, a munițiunilor și provisiunilor. Arier-garda aripei st'ânge spaniole, retr'ag'endu-se, întreține mici lupte isolate cu avant-garda americană, care ocupă deja *Jaragua* și a înaintat chiar până la 8 chilometri la vest de *Santiago*. De o înt'elnire mai seriósă nu p'óte fi vorba de-ocamdată. Pe de o parte trupele americane, după nisce sciri primite, sunt epuizate de ostenélă și de marșul forțat pe o c'aldură tropicală; marea fiind furtunósă a împedecat de a-se mai debarca ómeni și provisiuni din transporturile, care staționau în fața *Jaragui*. Pe de altă parte se speră din partea Spaniolilor a avé rezultate favorabile din concentrarea forțelor operat'ă apr'ope de *Santiago* de generalul *Linares*, pentru a resista Americanilor, cari vor puté fi luați între douș focuri, decă divisiunile generalilor *Luque* și *Pando* vor sosi la timp.

Amiralul *Cervera* se d'ice, că ar fi trimis ministrului de marină o depeșă mai asigurătoare, explic'and, că decă a debarcat o parte din echipagiul, a l'ăsat îns' pe bord destui ómeni pentru a manevra bastimentele. Generalul *Linares* a telegrafiat, că avant-gardele spaniole, la *Sevilla*, și colóna generalului *Rubin* au respins pe Americani, cari încercaseră o mișcare înainte, causându-le pierderi și luându-le munițiuni.

În ceea-ce privește destinațiunea flotei amiralului *Camara*, se vede că acesta cam turbură liniștea Americanilor, decă judecăm după st'ăruițele lor pe lângă guvernul engles pentru a pune acestei flote bețe în r'ote și după amenințările lor, că vor veni să bombardeze c'oste Spaniei.

Etă scirile mai nouș despre r'ésboi: *Washington*, 28 Iunie. Corabia americană „*St. Paul*“ a fost atacată de încrucșătorul spaniol „*Terror*“. Bastimentul american a cauzat avarii mari acestui din urmă, care s'a retras.

New-York, 28 Iunie. Trupele generalului *Wheeler* au distrus conductul de apă din *Santiago de Cuba*. 9000 de ómeni au plecat dela *Tampa* la *Key-West*.

Manilla, 28 Iunie. Generalul *Pena* s'a predat, c'aci trupele sale au trecut la inimic. Cea mai mare parte a detașamentelor din *Luzon* s'au predat. Rebelii, cari înconjură *Manilla*, sunt peste 2500. Situația este f'orte grea.

Madrid, 28 Iunie, 26.000 de ómeni

până la un-spre-dece“ — A doua și dimineața aflai la comanda militară, unde se află acel cerdac, precum mi-se spunea, populat cu militari vigiliatori la graniță, alergai apoi la C. Negri, carele ședea cu surorile sale, douș c'algărițe, în otelul de Paris și-i spusei locul acelui cerdac. „Bine!“ d'ise Negri, „și d-ta cunosc acel loc și scii pe unde-i de mers la el?“ — „Da, sciu“, r'espunsei eu. „O, d'ér te rog, caută cât mai îngrabă trei tr'ăsuri acoperite și d'ă-le ordin să aștepte afară de oraș pe drumul ce duce la cerdac, d'ér și d-ta te g'ată, de poți, nu în reverendă, ci în alte haine și să mergi cu noi. O, de s'ar puté să plecăm cât mai cur'end, ca să fim pe seră la acel cerdac“. Aceste vorbe erau rostite cu o discrețiune v'edită și nu-mi puteam închipui, ce am să esperiez séu să p'ățesc. D'ér știind pe Negri om atât de escelent, perdui t'otă grija și până la órele 11 îmbr'ecat în hainele mele ț'rănesci, ce le folosiam la excursiuni prin ț'éră, așteptam cu trei tr'ăsuri brașovenesci, (că atunci nu existau în Cernăuți birjari) dincolo de gr'ădina publică, și trimisesem deja un servitor să vestescă pe Negri de pregătirile mele. Nu mult după

aceea îl v'eduiți cu mai mulți venind grabnic. T'oi mă salută, se urcă în tr'ăsuri și observ'ându-m'ă Negri îmbr'ecat ca un fl'acău, cu un zimbet mă pofti în tr'ăsura, în care se sui el cu alți trei (*Mălinescu*, *Petrache Casimir* și fratele cel mai mic al lui *Alexandru*), ér ceilalți opt să suiră în celelalte douș tr'ăsuri. „Cu Dumneșeu“ strigă Negri, și c'ărăușii porniră. Pe drum era mai mult tăcere, dec'at vorbire și eu vedeam bine pe fața tuturor îngrijire și agitațiune internă. Numai pe mine mă întreb'ar de va fi pe lângă acel cerdac pădure, ca să putem trece — pe un moment — granița nev'edut'i de nimeni. Eu le spusei, că de mult n'am fost pe acolo, d'ér pe cât imi aduc aminte, am v'edut o pădure, numai nu sciu, e ea dinc'oce, ori dincolo de hotarul Bucovinei. Negri sc'ose o epistolă din buzunar și c'ată mult în ea apoi o dete celorlalți, cari mai apoi i-o înapoiară în tăcere. Când-va rupe Negri tăcerea cu glas n'ădușit, d'ér ap'asat: „O, tiranilor, tiranilor, până când óre va fi lumea tot a v'óstră?“ „Când, cum d'ice *Alecandrescu*, o se perdem trista ideă, că lumea moștenire despotilor s'a dat“.

Mă uitai la el, fața-i părea a fi inflamată, fruntea creată și ochii pe jumătate închiși, d'ér printre gene vedeai, că par'că străpungeau lumea cu espresiunea-le inverșunată. Apropriindu-se de Siret, imi d'ise Negri: „Noi te-am poftit d-le P. să ne faci acest bine, să ne conduc' la acel cerdac, la care trebuie să fim chiar ați, și numai ți-am indigetat puțin, că este vorba de sc'aparea unui om de tagma d-tale. Cred, că nu vei b'ănui, că nu ți-am descoperit încă t'otă cauza, d'ér o vei afla cur'end și sper, ca mă vei scusa de ce păstrăm at'ata taină“. F'ăcuiți numai din cap, că-s conțeles și nu mă sup'ér. Ajunserăm la Siret, și aci mă întrebă Negri de mai este mult până la cerdacul scuit, ca să l'ăsăm caii să r'ésuffe. R'espunsei: mai este cale de jumătate de óră; dec'i nu ne mai oprirăm. Ajunși la cerdac pe drumuri l'ăturase, mă coborii din tr'ăsura și întrebai polonesce pe soldatul de strajă, de-i acasă caporalul séu sergentul, adecă mai marele postului de strajă? R'espunse da; apoi Negri mă pofti să-l întreb pe acel mai mare, de ne lasă să stea aci c'aruțele, ér noi să trecem dincolo de graniță, de unde ér ne întorcem

peste o óră-douș. Deocamdată să uita bietul bemac mult la mine („cordoniștii“ erau t'oi Boemi) și se mira, că un fl'acău român îi vorbesce în limba polonă și apoi mă întrebă, că cine suntem și c'ăți? Îi r'espunsei, că eu sunt student din Cernăuți și am venit cu 11 domni moldoveni, cari stau de present în Cernăuți și ar avé să se înt'elnescă cu cine-va din rudeniile lor, dincolo de graniță.

„P'óte domni sunt cei ce fugise din Moldova?“ mă întrebă corporalul. Aci nu sciam ce să-i r'espund și când meditam, el imi veni în ajutor, d'ic'end cu óre-și care aplomb de — superior: „Am ordin, ca pe t'oi, cari nu-s ómeni proști și vr'eu să trecă pe la stația mea din Moldova în spre noi, să-i las, numai să-și scrie numele în cartea mea. Le voui face d'ér acel bine: să p'ofțescă!“ Vestii dec'i pe tovarășii mei, cari își luară geantele ce aveau în m'ână, și intrarăm în cerdac, unde trebui să-și înscrie t'oi numele, p'óte fala corporalului, deși îi declaraserăm, că nu venim acum din Moldova. Negri îi mai dete corporalului un bacșiș și cer'endu-i voiă a ne folosi de masa lui, fă-care întinde din merindele aduse cu

sunt chemați sub drapete; ei vor fi destinați la apărarea porturilor principale.

Cablul din Santiago de Cuba nu este tăiat.

Românii din Basarabia.

Am anunțat în unul din numerile din urmă, că Țarul Nicolae II al Rusiei a dat un ucuz, prin care autorizează intrarea cărților române școlastice în Basarabia.

Faptul a fost mult comentat în România, mai ales că, în același timp cu buna veste, au sosit și numeroase comenzi de cărți didactice românești librărilor din Moldova. „Epoca” primesc o scrisoare explicativă în această privință de la unul din bunii Români de peste Prut. Țăcă ce dăce această scrisoare.

Ucazul Țarului nu însemnă, că cenzura a fost desființată. Ea continuă a funcționa, ca și mai înainte, și pentru Basarabia se face la Odesa. Opera sa de revizuire și de epurare a tuturor revistelor și cărților, ce se vor introduce în Basarabia, se va urma mai departe tot cu aceeași rigoare, și numai acele lucrări, cari vor purta pe ele stampila cu litere ruse D. Ț., vor putea fi citite în Basarabia. Favorea pe care Țarul tuturor Rusiilor a binevoit să o dea fraților noștri este însă un mare pas înainte. Ea arată, că Nicolae al II-lea nu vrea ca provincia română, Basarabia, să-și uite limba și origina ei. Politica rusă, încredințată în fidelitatea lor către împărat, ține să lase Românilor de peste Prut dreptul de a-se cultiva în limba proprie, în limitele dispozițiilor generale, ce se aplică tuturor scrierilor streine, cari se introduc în Rusia.

Oricât de îmbucurătoare ar fi însă această știre, și oricât de importante ar fi comenziile de cărți făcute în țară, starea culturală a Basarabiei nu poate inspira decât cele mai serioase îngrijiri. Sub influința elementelor ruse, limba română din Basarabia a ajuns astăzi un idiom aproape neînțelegibil pentru ceilalți Români. Rusificarea a făcut așa de mari progrese, mai ales în ținuturile din nordul și vestul Basarabiei, ca Hotinul, Orheiul, Soroca etc., încât de abia decă înțelegem, în limba vorbită, la 10 cuvinte ruse — unul românesc.

Limba română se mai ține în ținuturile de pe malul Prutului. Contactul zilnic cu frații de dincoace, relațiile de afaceri și de înrudire cu Moldovenii, au făcut ca să se conserve încă unitatea de limbă.

Cum am spus însă, malul Nistrului și gurile Dunării, nordul și centrul Basarabiei sunt aproape pierdute.

Se poate chiar, că cu totă autorizarea imperială de a-se introduce cărți românești, încercările de conservarea limbii române se nu fiă zădărnice.

Desnaționalizarea elementului român a câștigat o și mai mare putere prin intro-

sine. Era spră sără, decă ne grăbirăm a trece granița, care era reprezentată prin un șant năroit și crescut cu iarbă. Dincolo în dreapta era o pădure de fagi și carpin. Ne îndreptarăm spre ea. În stânga erau fânețe și dincolo de ele se vedea riul Siretului, ăr peste el orășelul din Moldova, Mihăilenii. Intrarăm în pădure și ne aședarăm sub un fag bătrân și rămuos. Negri trăgându-mă lângă sine își dăse: „Acum e acum! Fii decă bun și ia-te pe marginea pădurei la vale spre Siret, dăr printre copaci, dăr nu te va vedea nimenea și ocheșce și ascultă, de nu cum-va vei vedea doi ămeni, fiă și ori-ce ămeni, fiă pe jos, ori în car cu boi, ori în căruță cu cai, aproape ori departe, și cum îi vei zări, mergi spre ei și întrebă-i: „dela Galați veniți?” și de vor dăce: da! fi bun și vină curând încôce să ne spuă”. Cunoscui de pe fețele tuturor din nou, că-s îngrijii și emoționați. „Căt de bine-i”, dăse Negri către ceilalți, „că P. e îmbrăcat țărănesc. Mă luă apoi de mână și-mi dăse: „Mergi d-le, mergi, și Dumneșcu cu d-ta și cu noi!

(Va urma.)

ducerea limbii ruse în biserică. Cam de pe la 1860, preoți ruși au început să slujescă în bisericile române. Preoții români au fost lăsați mai departe să officieze; guvernământul din Chișinău nu le mai plătea însă leafă din bugetul provinciei. Lăsați să fiă remunerați de comunitățile române ortodoxe, încetul cu încetul preoții noștri au dispărut din biserică și preoții ruși le-au luat locul. Desinteresarea elementului cult român de sorțea preoților, a fost încă una din cauzele, care a contribuit mult la desnaționalizarea.

Dintre numeroșii proprietari români din Basarabia, singurul, care a întreținut preoții români pe moșiile sale până la mărtea sa, a fost Constantin Stamati Ciurea, cunoscutul literat și dramaturg. Dela mărtea sa însă, nimenea nu se mai îngrijesce de sorța clerului român, care nu-și mai pôte găsi așil, decât în satele de pe malul Prutului.

SCIRILE ȚILEI.

— 18 (30) Iunie v.

Regele Carol la Petersburg. Plecarea Regelui Carol la Petersburg a fost fixată pe ziua de 15 Iulie. La granița Rusiei Regele va fi întâmpinat de-o delegațiune imperială. Regele va fi găzduit la palatul Anitcicof.

Părechia domnitore bulgară în România. În urma unor nouă dispozițiuni Principelui și Prințesei Bulgariei vor sosi prin Giurgiu, ăr nu prin Constanța, cum se decisese mai întâi, în România. Altețele lor vor fi primite la Smârdan de către autoritățile civile și militare din Giurgiu și de oficeri, cari vor fi atașați la persoana principelui în timpul șederii sale în România. Dela Giurgiu părechia princiară se va duce direct la Sinaia, unde va sta probabil două țile. D-l Al. Ghica-Bragadir, agentul diplomatic al României la Sofia, va însoți pe principii în călătoria lor. Altețele lor se vor reînțorțe pe mare în Bulgaria, înbarcându-se la Constanța. Ele se vor opri o oră la Fetești spre a visita podul de peste Dunăre.

Furtună și grindină. Prorocul Falb n'o smintesce. Pe țilele din urmă ale lunii acesteia a profetit țile critice cu mari furtuni și grindină. S'a întâmplat întocmai în mai multe părți ale țării. Alaltă-eri s'era pe la 10 ore o mare furtună cu grindină a băntuit asupra Budașteii. Pe mai multe strade apa a făcut adevărate devastări. — Furtuna acăsta cu grindină a pricinuit pagube mari în Jaszfenyszaru, Leva, Lipto St.-Miklos, Șopron, Devecser și în alte părți.

Cutremur de pământ. Din Roma se anunță un cutremur de pământ întâmplat în 27 l. c. pe la amiață. Acest cutremur s'a resimțit puternic în *Perrugia* și *Rieti*, unde a făcut mari daune în clădiri. La *Castelfranco* o copilă de 8 ani a fost ucisă de un zid, ce s'a dărâmat în urma cutremurului.

Procesul contra lui Zola și Perreux, girantul țiarului „Aurora”, a fost definitiv fixat înaintea Curții cu jurați din Versailles, pe ziua de 6 Iulie viitor.

Ocol în jurul lumii. Lună a sosit în București un avocat american delă Chicago, Paul Kiralyfi, care a pariat să facă ocolul lumii pe jos, fără alte resurse decât acelea, ce le va putea agonisi în călătorie. Plecat la 18 Mai din Chicago, el și-a câștigat existența, când ca conferențiar, când ca măcelar, când ca lustruitor de cisme. La New-York s'a imbarcat cu destinația spre Christiania în Norvegia și de acolo a percurș Germania, Austro-Ungaria, Rusia, ducându-se prin Moscova la Nuralk și apoi prin Turkestan în Persia. Aci a fost primit de Șahul Persiei, care i-a dărui o colecție de iatagane, pe cari călătorul le-a făcut la rândul său cadou principelui de Bismark. Din Teheran, d. Kiralyfi a trecut în Armenia, pe care a traversat-o în timpul masacrelor, după-ce străbătuse Grecia în timpul răstăoșului ducându-se prin Munsch și

Strasburg la Paris și de aci prin Nissa, Genua, Cetinje, Belgrad, Giurgiu la București. În timpul călătoriei i-s'au întâmplat mai multe aventuri, cari amuzante, cari serioșe. Într'una din acestea din urmă a fost atacat de trei vagabonți în Turcia, cari au voit să-l jefuescă și nu a scăpat decât grație voiniciei pumnilor săi. A primit totuși răni, cari l'au ținut 25 de țile în spitalul dela Larissa.

Concerte. În grădina Reuniunii de industrie (Gewerbeferein) se va da așil un mare concert militar. Inceputul la 7^{3/4} ore. Prețul intrării 30 cr.

Reuniunea de cântări sășescă din Brașov, va da în 2 Iulie n. un concert (Lidertaffel) în grădina dela hotel „Nr. 14”. Programul este foarte variat și ales. După concert urmază dans.

Inmormântarea protopopului St. Pop.

Mihalț, 27 Iunie n. 1898.

Frumoșă comună românească dela vârsarea Țeravelor în Mureș, *Mihalțul*, jellesce. Districtul protopopesco al Aiudului a arborat stindardul negru, căci și-a pierdut un părinte bun și iubitor, ce l'au avut în fericitul protopop și paroh *Stefan Pop*.

Trei-deci și trei de ani a păstorit el turma cuvântătoare din comuna Mihalț. În 33 de ani a lucrat cu un zel neobosit pentru prosperarea comunei și a poporului. Și munca lui a fost încununată cu succese. Astăzi comuna Mihalț e o comună de laudă în susul Țeravelor și în susul și josul Mureșului. Biserica, școala, casele parohiale și toate, toate vorbesc despre activitatea acestui vrednic bărbat, căci el pentru edificarea lor nu a cruțat nici o ostenelă, nici o jertfă, ba chiar „averea proprie și chiar caracterul său nobil l'a legat”, cum pe dreptul s'a exprimat predicatorul, numai pentru ca biserica, școala și casele parohiale de așil să fiă spre fala comunei Mihalț. Astăzi comuna Mihalț are un popor brav și cu frica lui Dumneșcu și nobil în caracterul și simțimintele sale, cum a fost și fericitul de pie memorie păstor al său: *Stefan Pop*.

Pentru meritele sale densusul la a. 1875 a fost distins cu brău roșu. Țr când districtul protopopesco al Aiudului reclama brațe puternice și spirit activ în conducerea sa, atunci ochii forului competent s'au îndreptat spre neuitatul *Stefan Pop*.

Și a fost nimerită alegerea! Ca protopop al acestui district, el a servit de model. Teren de muncă a avut destul și zelul nu i-a lipsit. A făcut foarte mult pentru a aduce în ordine acest district în toate privințele. Dăr tocmai când activitatea lui pe terenul bisericesc și școlastic luase un avânt mai frumos, nemilôsa mărte îi curmă firul vieții (Sâmbătă în 25 Iunie n.)

Durerea, ce a simțit-o și o simte frumoșă i familiă, e împărțită de întreg clerul și poporul acestui district. La înmormântare alergară persoane din depărtări considerabile. Poporul întreg își părăsi lucrul câmpului și în număr de sute de inși grăbi a-l însoți până la mormânt.

La 3 ore p. m. se începă prohodul. De față era și Escelența Sa Metropolitană *Mihalți*, care nu pregetă a însoți până la ușa mormântului și a da ultima binecuvântare aceluia, care cu atâta dragoste l'a ajutat întru conducerea bisericii la limanul dorit.

Ca pontificiant servi Rds. D-n Ioan M. *Moldovan*, canonic preposit, asistat de 9 preoți și 2 lectori, teologi tineri absoluți. Cântările funebrele au fost executate sub conducerea cunoscuților profesori de cant din Blașiu Nicolae *Ionăș* și Aron *Papiu*.

La finea serviciului funebrel d-l Dr. Augustin *Bunea*, secretar metropolitan, din ușa împărătescă, cu o voce pătrunsă de însemnătatea momentului, țină vorbirea funebrelă. Pe scurt, dăr simțit, vorbi despre viața și activitatea defunctului. „Decă eu așil tăc, dăse, atunci ar vorbi petrele din fundamentul acestei biserici; atunci ar striga petrele din fundamentul școlei și ar da glas petrele din casele parohiale, cari cu glas mare ar vesti trecătorilor despre fap-

tele și viața acestui neuitat bărbat”. „Decă eu așil tăc”, dăse mai departe adresându-se către popor, „atunci s'ar ridica din mijlocul poporului bătrânii și ar mărturisi pentru defunctul”....

După săvârșirea serviciului funebrel în biserică, cosciugul, încărcat cu frumoșele cununi depuse de soția, fiul și rudeniile sale, e ridicat pe umerii poporenilor săi și se astrucă spre vecinica odihnă în mormântul săpat în cimiteriul de lângă biserică. Când sunetul țărinei, ce cădea pe cosciug, se amesteca cu duiôșele accente ale melodiei: „In veci amintirea lui”, ochii întregului public erau plini de lacrimi.

Dumneșcu să-l odihnescă în pace!

Ternăveanul.

Convocări.

Despărțământul VII Hațeg al „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român”, își va ține adunarea sa generală ordinară, Duminecă la 10 Iulie st. n. a. c. în biserică antică din *Densuș* la orele 10 înainte de amăzi cu următorul:

Program: 1) După finirea serviciului divin deschiderea ședinței prin președinte; 2) Constatarea membrilor prezenți, înscrierea de membrii noi și încasarea taxelor; 3) Raportul secretarului; 4) Raportul casarului și cenzurarea rapoartelor; 5) Staverirea bugetului; 6) Alegerea și constituirea comitetului cercual pe o nouă perioadă de 3 ani; 7) Alegerea a doi delegați pentru adunarea generală ținândă la Beiuș; 8) Disertațiunii, ce sunt a-se înainta directorului cu cel puțin 24 ore înainte de adunare; 9) Eventuale propuneri în cadrul statutelor nouă; 10) Verificarea protocolului și închiderea adunării. —

La care adunare sunt cu stimă invitați toți membrii din despărțământ, cum și alți binevoitori și sprijinitori ai culturii române.

Din ședința comitetului cercual al despărțământului VII al „Asociațiunii” ținută în Hațeg la 26 Iunie 1898.

Nicolau Nestor,
director desp.

Dr. Gavril Suciu,
secretar.

Despărțământul XXVI al „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român” își va ține adunarea sa din ăst an în *Reghinul sășesc* la 17 Iulie st. n. 1898 la 2 ore în școala confesională română, în urma căreia sunt rugați prin acăsta toți membrii „Asociațiunii” din despărțământul XXVI al Reghinului, precum și toți iubitorii de cultură, să participe în număr cât mai mare.

Programa ordinei de țil se va ceti la deschiderea ședinței.

Reghinul sășesc, 28 Iunie 1898.

Pentru comitetul despărțământului.

Petru Uilacanu,
președinte.

Iosif Popescu,
secretar.

SCIRI ULTIME.

Madrid, 29 Iunie. Guvernatorul militar din *Mindanao* anunță, că a bătut pe răsculați și pe corifeul acestora l'a ucis. Fruntașii din *Mindanao* s'au dus la guvernator și i-au declarat, că doresc a se lupta împreună cu Spaniolii contra Americanilor.

Madrid, 29 Iunie. După o telegramă din Havana Americanii au avut în atacul din urmă 22 morți și 78 răniți. Corpul american a început a-se retrage dela Santiago.

Literatură.

Din cartea d lui *Azentie Severu*, veteranul nostru luptător dela 1848, intitulată „Răspuns la cartea neagră”, cu un bogat adaos despre arderea *Aiudului*, se mai pot căpăta esemplare la d-l autor, precum și la Tipografia „A. Mureșianu” din Brașov, pentru prețul de 1 fl. + 5 cr. porto.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**
Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 29 Iunie 1898.

Table with financial data including Renta ung. de aur 4%, Renta de corone ung. 4%, Impr. cal. fer. ung. in aur 4 1/2%, etc.

Table with financial data including Actiile de-ale Banței austro-ungară . 907.—, Actiile de-ale Banței ung. de credit. 396.85, etc.

Cursul pieței Brașov.

Din 30 Iunie 1898.

Table with financial data including Bancnota rom. Cump. 9.48 Vënd. 9.50, Argint român. Cump. 9.44 Vënd. 9.46, etc.

Table with financial data including Mărci germane Cump. 58.50 Vënd. 58.70, Lire turcesci Cump. 10.70 Vënd. 10.75, etc.

de odată se face scădemânt, care crește cu cât publicarea se face mai de multe-ori.

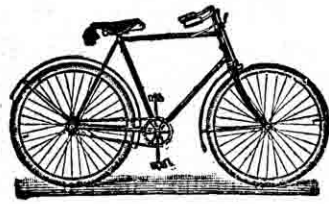
Administr. „Gazeta Trans.”

ANUNCIURI (insertiuni și reclame)

Sunt a se adresa subscrișei administratiunii. In cazul publicării unui anunțiu mai mult

Numere singurateice din „Gazeta Transilvaniei” 5 cr. se potă cumpăra în librăria Nicolae I. Ciureu

ADOLF TRNYAK

Deposít de mașini de cusut și biciclete

Brașov, Strada Porții Nr. 50.

Atelier propriu pentru reparaturi.

Representant general al renumitei fabricii de prima clasă de armă Steya pentru biciclete Hellas. Marcă englesă. — Marfă reală. — Prețuri ieftine.

288.3—10

Boale de plumăni

(catar cronic și offica se vindecă prin întrebuițarea de

„GLANDULĒN.”

Glandulen este un mijloc de vindecare, pentru bólele plumănilor în ori și ce formă. Efectul bun s'a constatat la sute de bolnavi vindecați. Glandulen, este mijlocul cel mai rațional ce există până acum. Conține materie naturală, care vindecă în corp morburile de plumăni. Prin întrebuițarea lui se ajută vindecarea. Glandulen, nu este un mijloc artificial, chemic, este cu totul nevătămător chiar și dacă se folosește mai îndelungat. Glandulen, se prepară în fabrica chemică a succesorilor lui Dr. HOFFMANN MEERANE I. Sa. din ghinduri de plumăni, dela animale sănătoșe în tăbliță (formă plăcută de luat), fie-care tăbliță de 0.25 gr. cuprinde 0.05 gr. Glandulen, corespunzând la 0.25 gr. substanță de ghinduri și 0.20 gr. zăhar ca adaos. Glandulen este legal patentat. — A se feri de imitație — Numai glandulen conține — în formă neschimbată — substanțele de vindecare. — Se capătă mai în toate farmaciile la fl. 2.75 pentru 100, și fl. 1.50 pentru 50 tăblițe. — Unde nu se capătă să se adreseze la

Depositu principel: „Farmacia DIANA” FONAGY JÓZSEF, Budapest, VII.,

care la cerere trimite gratis și franco broșuri și informații dela medici și pacienți însănătoșai. 6—10.25.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Mai 1898.

Large table with multiple columns and rows showing train schedules for various routes including Budapest - Predeal, Copșa-mică - Sibiu - Avrig - Făgăraș, Mureș - Bistrița, Cucerdea - Oșorhei - Regh.-săseșe, Ghiriș - Turda, Dej - Bistrița, Sibiu - Cisnădie, Clușiu - Zălan, Alba-Iulia - Zlatna, Brașov - Zărnești, Brașov - Chezdi-Oșorhei, and Seps-S. Georg - Ciuc-Gyimes.

Notă: Órele însemnate în stânga stațiunilor sunt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. — Numerii încadrați cu linii mai negre însemnăză órele de nopțe. — Semnul —> arată cu capul direcția, înătrău merge trenul.